

Bane, for at henlede Opmærksomheden derpaa, for om der paa en eller anden Maade kunde tages nogen Forholdsregel i den nævnte Retning.

Ordføreren: Jeg maa paa Udvalgets Vegne være den høitærede Justitsminister forbunden, fordi han allerede idag er fremkommen med de Vttringer, der angaae de specielle Paragraffer og de Bemærkninger, Udvalget dertil har gjort; men jeg skal, uagtet jeg kunde have Meget at indvende mod hvad der i denne Henseende er fremsat, for min egen Person's Vedkommende, afholde mig fra at yttre mig, før jeg har confereret med Udvalgets Medlemmer, saameget mere som det hører under 2den Behandling. Skulde der være Anledning til at gjøre Forandring i Indstillingen, vil der jo i Mellemtiden være Leilighed dertil. Forsaavidt der med Hensyn til Forslaget om, at § 6 skulde udgaae, er indvendt, at det var hensigtsmæssigt, at den blev staaende, da der ellers mangler Politiovrighederne i Provindsbyerne den Myndighed, som der skulde være sikket Politiovrigheden i Hovedstaden, og som i de mindre Byer ikke mindre kunde bringes i Anvendelse, maa jeg dertil svare, at jeg troer, at Politiovrigheden allerede har, som saadan, betydelig Myndighed i denne Henseende, og det har viist sig i flere Byer i de sidste Aar, hvor man er bleven opmærksom paa at modvirke adskillige af disse Ulemper; der etableredes Sundhedscommissioner for at paasee Reenlighed og forebygge de Under, man frygtede for skulde udvilde sig af de gamle Forhold; Dvrigigheden paatog sig da at forbyde Meget, som man tidligere ikke havde troet kunde forbydes, og Borgerne fandt sig villigt derti, naar de kun mærkede, at det skulde være Alvor, og at Autoriteterne vilde tage sig deraf. Men saalænge det staaer hen, og Ingen retter derpaa, Ingen forbyder eller paataaler Noget, bliver Alt naturligtvis i samme flette Tilstand som tidligere. Skulde der endelig bestemmes Noget i den Henseende, vilde jeg hellere tilraade, at man forfattede et Regulativ for hver enkelt By, og endnu hensigtsmæssigere anseer jeg det at være, at man lod Lovudkastets §§ 3, 4 og 5 gjælde ogsaa for Provindsbyerne, forsaavidt de locale Forhold gjorde det muligt. Man

undgik derved at tildele Justitsministeren en discretionair Myndighed, som i mange Tilfælde slet ikke vilde blive fordret og i adskillige andre Tilfælde maaskee vil blive fordret i en allfor betydelig og unødvendig Grad. — Naar der af det ærede Medlem, som senest havde Ordet, er yttret, at man maatte tage i Betænkning at gribe formeget ind i de private Livsforhold, da det vilde genere Borgeren i hans Virksomhed, da giver jeg ham Ret heri, men jeg troer ogsaa, at hvad der er af meest Betydning for vore Sundhedsforhold, netop er Noget, som berører de enkelte Huses Tilstand; man maa vel søge at indvirke derpaa, men dog saalidt generende som muligt. Det staaer i nær Forbindelse med denne. Sag hvad man senest gjorde til Gjenstand for Dmtale, nemlig den høist uheldige Renovationskule, som endnu findes paa Amager. Allerede afvøde Callisen gjorde opmærksom derpaa og gjorde dengang Forslag til, hvorledes det kunde forandres, og en bedre Indretning indføres, hvorved de bestaaende Ulemper kunde bortffernes. Der bør indføres aldeles andre Indretninger, som ikke alene kunne gjøre det Product, som der henføres, mere værdifuldt, men ogsaa befrie fra den utaalelige Stank deraf. Men hvad der end paabydes i denne Henseende vil vistnok vække stor Misnøie, i Særdeleshed fordi man har seet, at saa meget Andet ikke er taget i Betragtning, fordi vedkommende Autoritet, som det paahviler at vaage derover, har været ligegyldig derved og ikke har taget sig over efterhaanden at rette, hvad der nu ved hurtigen iværksatte Foranstaltninger vil genere mere.

Justitsministeren: Det forekommer mig, at den ærede Ordfører var lidt i Modsigelse med sig selv med Hensyn til § 6. Han anførte nemlig, at Alt nok vilde ordnes paa bedste Maade, naar kun vedkommende Autoritet forbyder det, der maatte anses skadeligt for Sundheden; men han vilde netop borttage den Bestemmelse i Loven, som giver Ret til at forbyde det, der anses skadeligt i saa Henseende. Hvad det specielt angaaer, troer jeg ikke, at man vilde opnaae det Tilstrækkelige, ved at §§ 3, 4 og 5 udvidedes til ogsaa at skulle gjælde i Byerne og paa Landet, altsaa alle Steder udenfor Kjøbenhavn; thi